

OMRINGD ZIJN MAAKT EEN VERSCHIL

En blijk van betrokkenheid van de buurvrouw, een helpende hand van de zoon, een virtueel aperitief met de vrienden. Deze, op het eerste zicht kleine, dingen maken een heel verschil in je leven. Lus vzw ondersteunt mensen die zich beter willen omringen met andere 'gewone' mensen: familie, buren, vrienden...

Hoer zij dit doen, lees je hieronder in het verhaal van Hilde. Je zou het even goed kunnen lezen in het verhaal van Verle, van Armand, van Noah, van Sofia en anderen.

De Lus van Hilde

"Goed, goed en met jou, Erik?" "En thuis?" "Ja, fijn zo." "Hahaha, dat heeft William mij vandaag ook nog gevraagd. Maar nee hoor, dat is niet nodig. Anke en ik wisselen onze boeken uit, en tante Karin komt haar tijd-schrift in de bus steken." "Ah is, ok. Als het uit is, zal ik aan de thuishulp vragen om het in jouw bus te komen steken." "Ok, tot binnenkort, daag."

Voor de tweede keer vandaag legde Hilde haar telefoon neer. Het zijn bijzondere tijden. Moelijk ook. Zeker als je niet altijd goed uit de voeten kan. Maar had deze coronacrisis zich een jaar eerder voorgedaan, dan had ze het niet overleefd, dacht ze.

Vorig jaar deze tijd was ze er slecht aan toe. Haar gezondheid was nooit optimaal

**SAMEN
veelkrachtig**
Roost je veerkracht
van 1 tot 10 oktober

gevoest, en ze was op dat moment toch ook al enkele jaren alleen. Maar dit was om een of andere reden zo zwaar beginnen wegen, dat ze zich soms afvroeg of het allemaal nog wel de moeite was. Zelfs Martine, de thuishulp, had haar verstandigheid en haar sombere stemming gemerkt, ook al hadden ze nooit veel met elkaar gepraat.

Op een dag had Martine een folderdje mee van Lus. Ze had het gevonden in de bibliotheek, en ze dacht dat het wel iets voor haar kon zijn. Hilde, die alles las wat in haar handen kwam, had het folderdje een paar keer doorgelezen. Wekenlang had het nadelen op de kaart gelegen. Een paar keer had ze op het punt gestaan het in de vuilbak te gooien. Het zou wel niets

voor haar zijn. In haar situatie, zou niet veel mogelijk zijn. Toch had ze op een dag de moed gevonden, en de telefoon opgepakt.

"Natuurlijk komt Lus ook bij u in de buurt, mevrouw!" zei een vriendelijke stem aan de andere kant van de lijn. "En als u niet weet of Lus iets voor u kan zijn, dan zoeken we dat samen wel uit."

Er was een vrijwilliger van Lus langs gekomen. Ze is de naam vergeten, maar het was iemand uit de buurt. Ze hadden een lange en fijne babbel gehad over het leven. Ze hadden gepraat over de buren die goeie dag zeggen, over hoe lekker kaas kan zijn, over de familie die aan de andere kant van het land woont, over boeken lezen... Het had Hilde goed gedaan. Ze had een strikje van haar leven gebeld in een goede babbel met die smaakte naar meer.

Die vrijwilliger had ook gepraat over Lus. Over hoe iedereen deel mag en kan uitmaken van een eigen kring van mensen die er op een of andere manier voor elkaar zijn. En over hoe ook Hilde, met

► een beetje hulp, haar eigen 'Lus', haar eigen kring zou kunnen maken.
Hilde vond dit een aantrekkelijk idee. Hoewel ze er van overtuigd bleef dat het bij haar niet zou lukken, gaf ze de mensen van Lus een kans.
Ze begon samen met Lus een moeilijke zoektocht naar mensen die ze graag rond haar keukentafel zou zien zitten. Bij wie voelde ze zich goed? Wie zou ze graag beter leren kennen? Bij wie wou ze zichzelf zijn?

Tante Karin misschien? Die had – toen ze nog jong was – vaak voor haar klaar gestaan. Maar ze waren elkaar al even uit het oog verloren. Of Anke, haar jeugd-vriendin? Maar zo'n jonge mensen hadden vast wel andere dingen te doen en Anke had het niet gemerkt. En William, de vriendelijke buurman die altijd zwaaide als hij voorbij haar raam kwam? Maar die kende ze eigenlijk niet echt.

Ondertussen had Lus Hilde in contact gebracht met Erik. Erik was Lus-vrijwilliger en hij zou Hilde helpen om haar kring, haar Lus-groep samen te brengen en leuke bijkomsten te hebben. Het klikte meteen. Erik was een rustige man, bij wie Hilde zich direct op haar gemak voelde. En hij hield ook van lezen.

De dag van de eerste samenkomst was Hilde hypernervus. Zouden ze er zijn? Zouden ze onderling wel overeen komen? Zouden ze eerlijk zijn als de taart die ze had gemaakt niet lekker was? Zouden ze het niet raar vinden om op de manier samen te komen?

Gelukkig was Erik wat vroeger gekomen. Hij stelde haar een beetje gerust en hielp haar met de voorbereidingen.

Het voorbije jaar kwamen ze elke maand samen. In het begin nog een beet-

je onwennig en zoekend. Naarmate ze elkaar beter leerden kennen werd de sfeer gemoedelijker en werd er ook al eens flink gelachen. Er werd veel gebabbeld, dat doet Hilde graag. Regelmatig kwam er ook een bezorgelijk op tafel. Van Hilde, maar even goed van tante Karin of van Anke. William zorgt meestal voor de vrolijke noot en Erik, de Lus-vrijwilliger, blijft er over waken dat iedereen zich goed voelt.

Hilde zit ondertussen een stuk beter in haar vel, bedrukt ze zich. Zelfs nu, op een moment dat iedereen fysiek contact moet vermijden, voelt ze dat mensen haar nabij zijn. Ze kan niet uitleggen wat voor een verschil dit in haar leven maakt, maar ze voelt het wel.

Daar gaat de deurbel. Dat zal Anke zijn die een stapeltje boeken op de drempel heeft geplaat. Ze zal wel wachten, want ze weet dat het even duurt tot Hilde daar graakt. Hilde heeft voor Anke ook een pakje klaar gelegd. Boeken om uit te wisselen, zodat Anke ook kan lezen, en als

verassing de chocolaatjes waar Anke verzot op is. Ze is al benieuwd om haar gezicht te zien. Ook op afstand zal ze de glimlach en de schittering in haar ogen wel herkennen.

Samen zijn en samen groeien

Een Lus-groep komt samen om te praten, samen te zijn en leuke of minder leuke momenten met elkaar te delen. Het gaat over dromen, zorgen, vragen en plannen.

Lus vzw zoekt samen met jou, als centrale persoon, naar mensen die voor jou belangrijk zijn. Familie, vrienden en buren waar je nu nog mee praat of waar je vroeger contact mee had. Zij vormen samen je Lus-groep. Het is een kring van mensen die je kiest en waar jij je goed bij voelt.

Lus helpt bij het opstarten van je groep. Je kan op ieder moment starten. Een grote kring misschien je bij hier-voor niet nodig. Lus zorgt voor een 'compagnon de route', een vrijwilliger die samen met jou de nodige stappen zet.

Spreekt het verhaal van Hilde je aan? Heb ook jij nood aan mensen om je heen?

Misschien is het opstarten van jouw Lus-groep een idee. Neem eens een kijkje op www.lusvzw.be. Je kan hen ook contacteren via 0497 43 59 23 of info@lusvzw.be. Zowel BiOfort, de Brusselse Ontmoetingsplek voor iedereen gevraagd door kankers, als het BOP organiseren een infomoment met Lus vzw. Respectievelijk op woensdag 30 september en op vrijdag 9 oktober (zie kalender).

■ Tekst: Inge Janssens
Bron: LUS vzw

